

283

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 4 sierpnia 1959 r.

w sprawie udzielania oficerom i podoficerom nie będącym w czynnej służbie wojskowej zezwoleń na noszenie umundurowania i oznak wojskowych.

Na podstawie art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o służbie wojskowej oficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 5) i art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o służbie wojskowej szeregowców i podoficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 36, poz. 164 i z 1959 r. Nr 14, poz. 75) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Oficerowie rezerwy i oficerowie zwolnieni od powszechnego obowiązku wojskowego oraz podoficerowie zwolnieni z wojskowej służby zawodowej mogą uzyskać zezwolenie na noszenie umundurowania i oznak wojskowych:

- 1) w dniach świąt państwowych (Dzień 1 Maja i Święci Odrodzenia Polski — 22 lipca) oraz w dniach świąt wojskowych (Dzień Wojska Polskiego — 12 października, Dzień Marynarki Wojennej, Dzień Lotnictwa, Dzień Korpusu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Dzień Wojsk Ochrony Pogranicza oraz doroczne święta jednostek wojskowych ustalone w przepisach wojskowych),
- 2) w razie konieczności wykonywania przez nich czynności uzasadniających występowanie w tym umundurowaniu (np. w organizacjach przysposobienia wojskowego),
- 3) w innych przypadkach uzasadniających udzielenie takiego zezwolenia.

2. Umundurowanie i oznaki wojskowe mogą nosić na podstawie uzyskanego zezwolenia:

- 1) w dniach świąt państwowych i w Dniu Wojska Polskiego — wszyscy oficerowie i podoficerowie wymienieni w ust. 1,
- 2) w Dniu Marynarki Wojennej, Dniu Lotnictwa, Dniu Korpusu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Dniu Wojsk Ochrony Pogranicza oraz w doroczne święta jednostek wojskowych — tylko oficerowie i podoficerowie, którzy pełnili służbę w tych rodzajach Sił Zbrojnych lub w jednostkach wojskowych.

§ 2. Zezwolenie na noszenie umundurowania i oznak wojskowych może być w szczególności udzielone tym oficerom i podoficerom wymienionym w § 1 ust. 1 którzy byli oficerami lub podoficerami zawodowymi i nabyli prawo do pełnego zaopatrzenia emerytalnego z tytułu wysługi lat.

§ 3. 1. Zezwolenia na noszenie umundurowania i oznak wojskowych udziela Minister Obrony Narodowej lub organ wojskowy przez niego upoważniony na prośbę zainteresowanego wniesioną za pośrednictwem wojskowego komendanta

rejonowego właściwego ze względu na jego miejsce zamieszkania.

2. Zezwolenie może być udzielone również na wniosek naczelnego organu administracji państwowej, władzy naczelnej organizacji społecznej lub zainteresowanego organu wojskowego.

3. Zezwolenie może być cofnięte w każdym czasie.

§ 4. 1. Oficerom i podoficerom, którzy uzyskali zezwolenie na noszenie umundurowania i oznak wojskowych, wydaje się stosowne zaświadczenie.

2. Zaświadczenie wymienione w ust. 1 wydaje organ wojskowy określony przez Ministra Obrony Narodowej.

§ 5. Oficerowie i podoficerowie uprawnieni w myśl § 1 do noszenia umundurowania i oznak wojskowych obowiązani są nosić je zgodnie z przepisami ubiorczymi żołnierzy, z ustalonymi w tych przepisach oznakami wskazującymi, że nie pełnią oni czynnej służby wojskowej.

§ 6. Noszenie umundurowania i oznak wojskowych przez oficerów i podoficerów wymienionych w § 1 w czasie wykonywania zatrudnienia w zakładach pracy lub podczas wykonywania innych prac zarobkowych poza przypadkami wymienionymi w § 1 ust. 1 pkt 2 jest niedozwolone.

§ 7. 1. W czasie noszenia umundurowania i oznak wojskowych oficerowie i podoficerowie wymienieni w § 1 obowiązani są do przestrzegania dyscypliny i porządku wojskowego oraz regulaminów i innych przepisów wojskowych.

2. Wojskowe patrole garnizonowe i patrole Wojskowej Służby Wewnętrznej mają prawo kontroli przestrzegania dyscypliny i porządku wojskowego oraz regulaminów i innych przepisów wojskowych przez oficerów i podoficerów wymienionych w § 1 występujących w umundurowaniu wojskowym — na zasadach dotyczących żołnierzy w czynnej służbie wojskowej.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Bordziłowski*